

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky konkurznej veci úpadcu: **F., spol. s r. o. „v likvidácii“, S.**, IČO: X. **o schválenie konečnej správy**, o speňažení majetku podstaty, vyúčtovania odmeny a výdavkov správcov konkurznej podstaty JUDr. J. P., N. a JUDr. V. H., D., na odvolanie konkurzného veriteľa **S. K., a.s., C.**, IČO: X., proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 36-24K 46/97-KI zo dňa 2. februára 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd S. republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 36-24K 46/97-KI zo dňa 2. februára 2011 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 36-24K 46/97-KI zo dňa 02. 02. 2011 schválil konečnú správu o speňažení majetku podstaty úpadcu a vyúčtovanie odmeny a výdavkov správcov konkurznej podstaty JUDr. J. P., N. a JUDr. V. H., D. doručení súdu 08. 03. 2010 a upravenú dňa 22. 11. 2010 v tomto rozsahu:

Príjmy konkurznej podstaty predstavujú sumu 24 191,87 eur (728 804,33 Sk), výdavky konkurznej podstaty – pohľadávky proti podstate zaplatené počas konkurzu predstavujú sumu 20 412,15 eur (614 936,43 Sk), odmena správcov konkurznej podstaty je celkom 3 961,69 eur (119 350,-- Sk), z toho odmena pre JUDr. J. P. predstavuje sumu 732,91 eur (22 079,75 Sk) a odmena pre JUDr. V. H. predstavuje sumu 3 228,78 eur (97 270,25 Sk). Výdavky správcov predstavujú celkom sumu 1 246,46 eur (37 550,85 Sk), z toho výdavky JUDr. J. P. predstavujú sumu 497,90 eur (14 999,74 Sk) a výdavky JUDr. V. H. predstavujú sumu 748,56 eur (22 551,12 Sk). Tieto výdavky správcov boli vyplatené počas konkurzu. Na rozdelenie veriteľom zostáva suma 3 779,72 eur (113 867,84 Sk).

Z odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového súdu vyplýva, že správca konkurznej podstaty predložil súdu konečnú správu o speňažení majetku podstaty, vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty (ďalej len „konečná správa“) dňa 08. 03. 2010 a doplnil ju dňa 22. 11. 2010. Konečná správa bola vyvesená na úradnej tabuli súdu dňa 15. 12. 2010, o čom boli úpadca a veritelia upovedomení prostredníctvom Obchodného vestníku č. 238B/2010 dňa 13. 12. 2010.

Proti konečnej správe podal námietky konkurzný veriteľ S. K., a. s., ktorý poukázal na to, že prieskumné pojednávanie sa uskutočnilo dňa 15. 02. 2000, teda pred 08. 10. 2001, a preto sa má konkurzná odmena počítať ako 10% zo základu pre jej výpočet. Na tomto nič nemení ani skutočnosť, že dňa 01. 04. 2009 sa konalo osobitné prieskumné pojednávanie. Podľa jeho názoru konkurzná odmena mala byť správne vyčíslená v sume 2 419,10 eur. Ďalej namietal výšku nákladov zabezpečenia správy registratúry cez spoločnosť K. L., s. r. o., vo výške 12 000,-- eur.

Súd zistil, že základom pre výpočet odmeny správcov je suma 725 804,-- Sk = 729 000,-- Sk (24 198,37 eur) a pozostáva zo sumy získanej speňažením podstaty 4 994,02 eur a inou činnosťou správcu 19 197,85 eur. Z toho potom odmena správcov podľa § 6 písm. a/ a § 7 ods. 1 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhlášky“) predstavuje sumu 3 961,69 eur. Súd neakceptoval námietku S. K., a. s., že v danom prípade konkurzná odmena predstavuje 10% zo základu pre výpočet odmeny správcov. Bolo nesporné, že dňa 01. 04. 2009 sa uskutočnilo osobitné prieskumné pojednávanie na preskúmanie prihlášok v zápisnici označených konkurzných veriteľov. Podľa judikátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 53/2004, prieskumné pojednávanie možno považovať za skončené až preskúmaním poslednej prihlášky, čo bolo v tomto konkurznom konaní dňa 01. 04. 2009. Zákon o konkurze a vyrovnaní nepozná iný pojem než prieskumné pojednávanie, čo korešponduje aj s ustanovením § 11c ods. 3 vyhlášky, ktorý bol zakotvený do vyhlášky jej novelou vykonanou pod č. 398/2001 Z. z. s účinnosťou od 08. 10. 2001. Preto pre výpočet odmeny správcov sa použijú ustanovenia § 6 až 9d v znení platnom od 29. 10. 2001, ktoré súd v danom prípade pre odmenu správcov aplikoval. Súd po zvážení priebehu tohto konkurzu dospel k záveru, že predchádzajúcemu správcovi JUDr. J. P. prislúcha 18,50% z odmeny, t. j. 732,91 eur (22 079,65 Sk) a terajšiemu správcovi JUDr. V. H. 81,50% z vypočítanej odmeny, t. j. 3 228,78 eur (97 270,25 Sk). Výdavky správcov

predstavujú celkom sumu 1 246,46 eur (37 550,85 Sk), z toho výdavky JUDr. J. P. predstavujú sumu 497,90 eur (14 999,74 Sk) a výdavky JUDr. V. H. predstavujú sumu 748,56 eur (22 551,12 Sk). Výdavky správcov boli vyplatené v priebehu konkurzu. Suma určená na rozdelenie veriteľom predstavuje čiastku 3 779,72 eur (113 867,84 Sk), ktorú súd vypočítal tak, že je to celkový príjem podstaty mínus pohľadávky proti podstate zaplatené počas konkurzu 24 191,87 eur – 20 412,15 eur.

Odmena a výdavky správcu konkurznej podstaty sú pohľadávkami proti podstate, ktoré možno uspokojiť kedykoľvek v priebehu konkurzného konania. Z výrokovej časti tohto uznesenia v spojení s jeho odôvodnením vyplýva, že na rozdelenie veriteľom je určená suma 3 779,72 eur, pričom odmena správcom je vyššia (3 961,69 eur). Po právoplatnosti uznesenia o schválení konečnej správy o speňažení majetku z podstaty úpadcu a vyúčtovania odmeny a výdavkov správcov, môže byť ich odmena uspokojená, a pokiaľ sa tak stane, predpokladaným výsledkom tohto konania bude zrušenie konkurzu bez vydania rozvrhového uznesenia, pretože v podstate nezostanú žiadne finančné prostriedky na uspokojenie ostatných veriteľov.

Súd z výpisov z obchodného registra zistil, že spoločnosť K. C., a. s., bola dňa 29. 12. 2010 vymazaná z obchodného registra. Spoločník a konateľ spoločnosti K. L., s. r. o., Ing. B. L. bol predsedom predstavenstva spoločnosti K. C., a. s., v období od 05. 12. 2008 do 28. 12. 2010, pričom správca konkurznej podstaty mal byť členom dozornej rady tejto spoločnosti od 05. 12. 2008 do 04. 12. 2008. Zmluva o úschove registratúry nearchívnej povahy bola uzavretá správcom so spoločnosťou K. L., s. r. o., dňa 24. 04. 2006, teda pred vyššie uvedeným funkčným obdobím správcu a Ing. B. L. v spoločnosti K. C., a. s. a sama táto skutočnosť nepreukazuje, že sa jedná o osoby, ktoré majú, resp. mali v čase uzavretia zmluvy spoločné podnikanie. Správca preukázal úhrady sumy 12 000,-- eur za úschovu registratúry označenej spoločnosti a súd považuje túto sumu za primeranú.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie konkurzný veriteľ S. K., a. s., z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.)). V odvolaní uviedol, že konkurzné konanie bolo vyhlásené dňa 30. 11. 1998, prieskumné pojednávanie sa konalo dňa 15. 02. 2000. Podľa ustanovenia § 7 ods. 1 vyhlášky

konkurzná odmena je 10% zo sumy uvedenej v § 6 písm. a/ vyhlášky, najmenej však 50 000,- Sk. Správca použil pre určenie výšky svojej odmeny výpočet na základe znenia vyhlášky účinnej po 08. 10. 2001, čo odôvodnil konaním osobitného prieskumného pojednávania konaného dňa 01. 04. 2009, s čím sa stotožnil aj konkurzný súd. Odvolateľ však uviedol, že dôležitou okolnosťou pre určenie, či sa konkurzná odmena určuje podľa znenia vyhlášky účinnej do 07. 10. 2001 alebo v znení účinnom po 08. 10. 2001 vrátane, je dátum uskutočnenia prieskumného pojednávania. Prieskumné pojednávanie sa uskutočnilo dňa 15. 02. 2000, teda pred 08. 10. 2001, a preto sa má konkurzná odmena počítať ako 10% zo základu pre jej výpočet. Podľa názoru odvolateľa na tom nič nemení ani skutočnosť, že dňa 01. 04. 2009 sa konalo osobitné prieskumné pojednávanie. Pretože vyhláška hovorí v prechodných ustanoveniach (§ 11c ods. 3) vyslovene o prieskumnom pojednávaní, nie o osobitnom prieskumnom pojednávaní, ktoré predstavuje samostatný právny inštitút, ktorý sa používa s konaniami začatými do 31. 01. 1998, keďže od 01. 02. 1998, nie je možné prihlasovať pohľadávky po skončení prieskumného pojednávania.

Podotkol, že je dôležité terminologicky odlišovať pojmy prieskumné pojednávanie, osobitné prieskumné pojednávanie a dodatočné prieskumné pojednávanie. Termín osobitné prieskumné pojednávanie sa používa výlučne v súvislosti s konaniami začatými do 31. 01. 1998 (vrátane), keďže od 01. 02. 1998 už nebolo možné prihlasovať pohľadávky po skončení prieskumného pojednávania, a teda sa osobitné prieskumné pojednávanie už ani nemohlo uskutočniť. Účelom osobitného prieskumného pojednávania bolo preskúmanie pohľadávok, ktoré boli súdu doručené po riadnom prieskumnom pojednávaní. Právny termín dodatočné prieskumné pojednávanie nie je pojmom zákonným a zaviedla ho súdna prax v konaniach začatých po 01. 02. 1998 a v podstate predstavoval len pokračovanie prieskumného pojednávania, pričom osobitné prieskumné pojednávanie je samostatným zákonom definovaným právnym inštitútom a len v konaniach do 31. 01. 1998. Skutočnosť, že zákon umožňoval aj preskúmanie neskôr prihlásených pohľadávok, nič nemení na tom, že tieto neboli prihlásené z formálneho hľadiska včas. Preto z dôsledného rozboru výroku uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo 40/2004 vyplýva, že za skončenie prieskumného pojednávania sa nepovažuje preskúmanie pohľadávok na osobitnom prieskumnom pojednávaní, keďže na osobitnom prieskumnom pojednávaní (na rozdiel od dodatočného prieskumného pojednávania) už z princípu nemohli preskúmať pohľadávky prihlásené včas, ale len pohľadávky po stanovenej lehote. Preto je odvolateľ toho

názoru, že konkurzná odmena predstavuje 10% zo základu pre výpočet odmeny, teda mala byť správne vyčíslená vo výške 2 419,10 eur.

Odvolaateľ ďalej uviedol, že správca a archivačná spoločnosť, ktorú správca vybral bez výberového konania, sú osobami so spoločným ekonomickým záujmom. Už v námietkach odvolaateľ uviedol, že spoločníkom spoločnosti K. L., s. r. o., je Ing. B. L., resp. v minulosti to bola spoločnosť K. A., s. r. o., ktorej spoločníkom je Ing. B. L. Preverovaním na obchodnom registri bolo zistené, že Ing. B. L. a správca JUDr. V. H. sú spoločne členmi orgánov v spoločnosti K. C., a. s. „v likvidácii“, teda sa jedná o osoby, ktoré majú, resp. mali spoločné podnikanie, čo odôvodňuje predpoklad, že pri výbere spoločnosti na archiváciu neboli dodržané transparentné podmienky. Tým že správca zabezpečil registratúrne služby cez spoločnosť, pri ktorej nie je možné vylúčiť personálne prepojenie so správcom, poškodil záujmy konkurzných veriteľov. Odvolaateľ preto navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu zrušil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie veriteľa podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Konkurzný súd vyhlásil konkurz na majetok úpadcu – F., s. r. o., K. uznesením č. k. 36-24K 46/97 zo dňa 30. 11. 1998, ktoré nadobudlo právoplatnosť 28. 01. 1999. Súd zároveň vyzval všetkých veriteľov, aby si svoje nároky prihlásili do 60 dní od vyhlásenia konkurzu v zmysle zákona č. 328/ 1991 Zb. v znení zákona č. 12/1998 Z. z. (§ 13 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní , ďalej ZKV) , ktorý nadobudol účinnosť od 1. februára 1998.

Podľa § 70a ods. 1 prechodných ustanovení tohto zákona konania začaté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sú dokončené podľa doterajších právnych predpisov, ak ďalej nie je ustanovené inak. Podľa ods. 2, ak sa v konaniach uvedených v odseku 1 vyhlási konkurz, použijú sa na ďalší priebeh konania ustanovenia tohto zákona. Z obsahu spisu je nesporné, že návrh na začatie konkurzu bol podaný do 01. 02. 1998, ale konkurz bol vyhlásený už po nadobudnutí účinnosti zákona č. 12/1998 Z. z., t.j. dňa 30. novembra 1998, a preto na ďalšie konanie sa vzťahujú i ustanovenia zák. č. 12/1998 Z. z. Prieskumné pojednávanie bolo nariadené súdom na 15. 02. 2000 (viď. č. 1. 202 - zápisnica

o prieskumnom pojednávaní). Podľa § 22 zákona č. 12/ 1998 Z. z. súd preskúma aj prihlášky, ktoré boli doručené po prihlasovacej lehote, najneskôr však do skončenia prieskumného pojednávania. Z citovaného ustanovenia v spojení s § 33 ods. 1 písm. e/ vyplýva, že súd bol povinný preskúmať prihlášky, ktoré došli najneskôr do skončenia prieskumného pojednávania. Na prihlášky, ktoré boli podané po skončení prieskumného pojednávania sa neberie zreteľ, t. j. ako by neboli podané a súd na preskúmanie týchto prihlášok nenariadi nové prieskumné pojednávame a ani ich nebude uspokojovať v rozvrhovom konaní. I v konaniach uvedených v odseku 1 sa na prieskumné pojednávania, ktoré boli nariadené do 60 dní od nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa vzťahujú už ustanovenia § 22 tohto zákona (§ 70a ods. 6).

Prieskumné pojednávanie možno považovať za skončené podľa platnej právnej úpravy až preskúmaním poslednej **včas** doručenej prihlášky. Včasnosť znamená, že prihláška musí byť doručená súdu do skončenia prieskumného pojednávania. V prípade, že súd z technických alebo časových dôvodov nestihne preskúmať všetky prihlášky, resp., ktoré došli aj počas prieskumného pojednávania nariadi tzv. dodatočné pojednávanie na ich prejednanie, ktoré je však pokračovaním toho istého pojednávania, keďže zákon pozná len pojem **prieskumné pojednávanie** a vtedy lehota na prihlásenie pohľadávok končí až preskúmaním poslednej, ale **včas** podanej prihlášky na tomto tzv. „dodatočnom pojednávaní“, čo je v súlade s judikatúrou NS SR (zbierka stanovísk a rozhodnutí č. 3/2004, sp. zn. 4 Obo 40/2004).

Len právna úprava § 22 zákona o konkurze a vyrovnaní v znení platnom do 31. 01. 1998, umožňovala preskúmať prihlášky aj oneskorene podané, po prihlasovacej lehote, pre ktoré súd mohol nariadiť **osobitné prieskumné pojednávanie**. Zmeškanie lehoty malo za následok, že náhradu trov spojených s predvolaním konkurzných veriteľov a účasťou správcu znášali konkurzní veritelia, ktorí oneskorené prihlášky podali. Konkurzní veritelia prihlášok preskúmaných na osobitnom prieskumnom pojednávaní stratili možnosť poprieť pravosť a poradie pohľadávok preskúmaných na predchádzajúcich prieskumných pojednávaniach.

Súd v predmetnom konkurznom konaní dňa 1. apríla 2009 (9 rokov po prieskumnom pojednávaní) na osobitnom prieskumnom pojednávaní, preskúmal prihlášky veriteľov, ktoré boli súdu doručené dodatočne **až po prieskumnom pojednávaní** (konanom dňa

15. 02. 2000), čo nesporne vyplýva z uznesenia č. k.36-24 K 46/1997-KL-325 zo dňa 11. 03. 2009 o zvolaní osobitného prieskumného pojednávania (č. l. 325). Konkurzný súd nariadil osobitné prieskumné pojednávanie len s odkazom na ust. § 22 ZKV, bez toho aby uviedol, resp. náležite odôvodnil ako platnou právnou úpravou zákona o konkurze a vyrovnaní sa riadil pri jeho nariadení, keďže po účinnosti zákona č. 12/1998 Z. z., t. j. od 01. 02. 1998 zákon pozná len pojem prieskumné pojednávanie, a preto osobitné prieskumné pojednávanie nie je možné stotožňovať s riadne skončeným prieskumným pojednávaním ,vzhľadom na prechodné citované ustanovenia (§ 70a ods. 2 ZKV), ktoré sa na predmetné konkurzné konanie vzťahuje.

Skončenie prieskumného pojednávania (časové vymedzenie) má zásadný význam pre určenie základu pre výpočet konkurznej odmeny správcu s poukazom na znenie vyhlášky č. 398/2001 Z. z. prechodné a záverečné ustanovenia – § 11c ods. 3, ktorá nadobudla účinnosť 8. októbra 2001, ktorou došlo k zmene spôsobu výpočtu konkurznej odmeny, t. j., že v začatých konaniach, v ktorých k 8. októbru 2001 nebolo skončené prieskumné pojednávanie, sa na odmenu správcov a ich zástupcov použijú ustanovenia § 6 až 9d vyhlášky. Preddavky na odmenu priznané podľa doterajších predpisov sa nevracajú, aj keď presahujú hodnotu odmeny podľa § 7 ods. 1. To znamená, že v konaniach, kedy došlo k skončeniu prieskumného pojednávania do účinnosti tohto zákona, odmena sa vypočíta podľa doterajšieho predpisu § 7 ods. 1 vyhl. 493 /1991 Zb. t.j. 10% zo základu určeného v § 6 písm. a/ cit. vyhlášky.

Súd prvého stupňa sa pri vyhotovení napadnutého uznesenia sa neriadil ustanovením § 169 ods. 1 O. s. p., keďže predmetné uznesenie náležite neodôvodnil. Súd dbá na to, aby jeho rozhodnutie bolo presvedčivé.

Súčasťou obsahu práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré dáva odpovede na právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s uplatneným nárokom. Iba takéto rozhodnutie je odvolacím súdom preskúmateľné a účastníkom umožňuje posúdiť postup súdu.

Keďže rozhodnutie o schválení konečnej správy je právnym základom pre rozvrhové uznesenie, napadnuté uznesenie je pre nedostatok dôvodov nepreskúmateľné, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. f/ a h/ a ods. 2 O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 30. júna 2011

JUDr. Alena Prieceľová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová